

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy, ngày 27/08/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 988

“NGƯỜI CÓ TRÍ TUỆ NHẤT ĐỊNH KHÔNG KHỔNG CHẾ NGƯỜI KHÁC”

Người có trí tuệ biết rằng ta và chúng sanh là một thể. Tự tánh của chúng ta và tất cả chúng sanh là như nhau, đều là: **“Chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi**. Chúng ta đề khởi được tự tánh của mình thì chúng sanh cũng sẽ thuận theo. Đó chính là thuận theo tự tánh, thuận theo tánh đức.

Hòa Thượng nói: **“Người nào không chế, muốn người khác làm theo cách của mình thì người đó chắc chắn sẽ phiền não”**. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền không có ý niệm khống chế, chiếm hữu. Các Ngài đề khởi mọi việc từ ở nơi tự tánh từ đó chúng sanh quy phục, tiếp nhận, nỗ lực làm theo. Thích Ca Mâu Ni Phật nói: **“Trên bước đường giải thoát ta chỉ là kẻ dẫn đường, các con phải tự nỗ lực đi đến bên bờ của giải thoát”**.

Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức thuận theo tự tánh không thuận theo cảm tình làm việc. Con người thuận theo cảm tình làm việc nên có sự khống chế, chiếm hữu. Cảm tình là mê. Chúng ta biết mình mê nhưng chúng ta vẫn để cho mình mê. Đây là nghiệp chướng của mỗi chúng ta. Chúng ta mê nên chúng ta vì ta, cái của ta. Người ta mắng người khác thì chúng ta không có cảm xúc nhưng họ mắng chúng ta thì chúng ta lập tức phản ứng. Chúng ta phản ứng trước những lời khen, chê của người khác. Chúng ta giống như con tắc kè hoa ngay lập tức phản ứng bằng cách chuyển màu. Cảm xúc của chúng ta biến chuyển vô thường.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng trí tuệ để khai hoá tất cả những tình kết. Trí tuệ từ tâm chân thành lưu xuất ra. Tâm chân thành là tâm vô tư, không có sự chiếm hữu, khống chế. Nếu chúng ta còn ý niệm khống chế và chiếm hữu thì chúng ta không chân thành mà chúng ta tự tư tự lợi”**.

Khi tôi đi giảng, nếu tôi ghi ra những gạch đầu dòng nội dung chính thì tôi sẽ nói bằng tâm ý thức. Buổi chia sẻ nào tôi dùng tâm ý thức để nói thì tôi sẽ cảm thấy rất mệt mỏi.

Buổi chia sẻ nào tôi không ghi ra nội dung chính thì tôi cảm thấy rất an lạc. Khi đó, tôi nói chuyện bằng sóng tâm. Tâm chúng ta xa lìa đúng sai, phải trái, hơn thua thì chúng ta sẽ an lạc.

Thí dụ “*Lễ tri ân Cha Mẹ*” ở thành phố Hồ Chí Minh đã diễn ra rất thành công vì vậy chúng ta cảm thấy áp lực khi chuẩn bị cho “*Lễ tri ân ở Đà Nẵng*”. Đó là chúng ta tự làm khổ mình! Tô Sư Đại Đức đã dạy chúng ta: “*Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng việc gì*”. Chúng ta làm việc tốt mà tâm chúng ta bị chi phối bởi tốt xấu, phải quấy, hơn thua thì chúng ta đã đánh mất đi tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng nói: “*Trí tuệ xuất phát từ tâm chân thành. Tâm chân thành thì không có ý niệm không chế, chiếm hữu, hoàn toàn chí công vô tư. Người có trí tuệ nhất định không không chế người khác. Tất cả những ác nghiệp đều hình thành từ ý niệm chiếm hữu, không chế*”. Các bậc cổ đức đã phân tích, trong cuộc sống chúng ta có cái “*cần có*” là được. Chúng ta cần có cơm ăn, áo mặc, nhà ở. Ý niệm về cái “*nên có*”, “*phải có*”, “*đáng được có*” là ý niệm chiếm hữu, ác nghiệp từ đó mà sinh ra.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta chân thật có trí tuệ thì chúng ta nhất định không có ý định không chế, chiếm hữu người khác. Khi chúng ta đối xử với chúng sanh chúng ta sẽ không kết oan gia với người. Chúng ta hiểu đạo lý này thì chúng ta biết cách đối xử với tất cả những oan gia trái chủ hữu hình, vô hình*”. “*Oan gia trái chủ hữu hình*” là oan gia chúng ta có thể biết vì trong đời này chúng ta đã gây phiền, đã chọc giận họ. “*Oan gia trái chủ vô hình*” là oan gia chúng ta đã tạo ra trong đời quá khứ nên chúng ta không biết họ.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải ở trong trí tuệ cao độ như trong “Kinh Vô Lượng Thọ” nói: “Trụ chân thật huệ”. Đây là trí tuệ chân thật của tự tánh. Trí tuệ chân thật từ trong tâm chân thành mà ra. Trong tâm chân thành là vô tư, không có ý niệm không chế và chiếm hữu. Từ ý niệm không chế, chiếm hữu sẽ tạo ra rất nhiều ác nghiệp*”.

Hòa Thượng nói: “*Người xưa nói: “Ngẩng đầu ba thước có thần minh”. Chúng sanh vô hình nhiều hơn chúng sanh hữu hình vô số lần. Chúng ta không nhìn thấy Chư Phật Bồ Tát, Thiên Địa Quỷ Thần, Yêu Ma Quỷ Quái. Trong những chúng sanh này có thiện cũng có ác, số lượng nhiều vô lượng vô biên. Chúng sanh hữu hình, chúng sanh vô hình đều có duyên phận với chúng ta, từ vô lượng kiếp đến nay chúng ta có liên hệ, đều từng là thân bằng quyến thuộc với họ. Thế Tôn nói : “Mối quan hệ phức tạp giữa chúng sanh không ngoài bốn nhân duyên: “Báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ”.*

Hòa Thượng nói: **“Mối quan hệ giữa người với người như quan hệ Cha con, Vợ chồng, Thầy trò, bạn bè, thân bằng quyến thuộc đều thuộc một trong bốn loại nhân duyên. Nếu như chúng ta không có duyên thì cho dù gặp mặt nhau cũng không nhìn thấy. Phật dạy chúng ta phải hóa giải bằng cách “giải oan cắt kết”, mở ra hết những khúc mắc. Oán chúng ta phải hóa giải. Ân chúng ta cũng cần phải hóa giải. Chúng ta không cần trọng trong “ân ái” thì chúng ta có thể sẽ trở thành oan gia vì cảm tình sẽ thay đổi. Chúng ta không nên cho rằng “ân ái” là việc tốt!”**

Chúng ta gặp một người chúng ta có cái nhìn thiện cảm, ác cảm đều do chúng ta có mối nhân duyên với họ. “*Ân ái*” cũng có thể trở thành oán. Nhiều người có thể tha thứ cho tất cả mọi người trừ vợ hay chồng của mình. Oan gia cũng là những người ban đầu có ân ái, ân tình với nhau. Hôm trước, khi tôi tìm cách hóa giải cho hai ông bà thì tôi càng nhận rõ ân tình cũng có thể trở thành oán kết. Họ đã có nhiều con cháu, con cháu đều ngoan hiền nhưng họ không thể tha thứ cho nhau. Chúng ta phải hóa giải tất cả những tình kết. Chúng ta phải dùng trí tuệ để soi rọi. Chúng ta dùng cảm tình thì không thể nhận ra. Cảm tình nhất định sẽ là không chế, chiếm hữu.

Một lần, một người học trò đưa tôi đi giảng ở miền Tây, anh rất lịch thiệp, nhẹ nhàng khi đối xử với mọi người nhưng anh lại đối xử với vợ rất nóng nảy. Anh không hiểu tại sao, anh đối xử với người lễ phép, chừng mực nhưng không thể đối xử như vậy với vợ. Đó là vì anh đã có ý niệm không chế, chiếm hữu với vợ, anh đã định đặt vợ thì phải nghe lời, không được cãi. Người thế gian mắng anh thì anh cũng không khởi tâm sân hận nhưng vợ thì không được làm trái ý anh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải sử dụng trí tuệ chân thật để xử lý mọi vấn đề. Trí tuệ chân thật từ ở nơi tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi”**. Chúng ta trở về với tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi thì trí tuệ của chúng ta sẽ lưu xuất. Chúng ta đều cảm tình làm việc. Chúng ta cho rằng chúng ta làm đúng nhưng thực tế chúng ta đã làm sai. Có những Cha mẹ dùng cảm tình dụng sự, yêu thương mù quáng nên họ không thể dạy được con của chính mình. Chúng ta cảm tình dụng sự thì chúng ta luôn có ý niệm không chế, chiếm hữu từ đó tạo ra oán thù. Chúng ta làm được một chút phước lành thì chúng ta chỉ nghĩ đến thân bằng quyến thuộc, chúng ta không nghĩ đến tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải đem tất cả những công đức mình tu tích được hồi hướng cho chúng sanh tận hư không khắp pháp giới. Chúng ta cùng tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới cùng thụ hưởng. Đó là tâm lượng của Phật Bồ Tát**”. Chúng ta muốn trở thành Phật Bồ Tát thì chúng ta phải làm những điều Phật Bồ Tát đã làm.

Chúng ta dùng trí tuệ làm việc thì chúng ta sẽ chân thành, bình đẳng, từ bi đối đãi với tất cả chúng sanh. Tất cả chúng sanh hữu hình, vô hình trong tận hư không khắp pháp giới đều được hưởng những việc làm tốt đẹp của chúng ta. Chúng ta tưởng rằng mình đã vượt ra được cái ta, chúng ta nghĩ cho đoàn thể, nghĩ cho địa phương, cho đất nước của mình thì tâm chúng ta đã rất rộng lớn nhưng tâm của Phật Bồ Tát không có bờ mé, tận hư không khắp pháp giới. Tôi không bao giờ nghĩ nhiều về những việc cá nhân. Ngày giỗ của ba tôi, tôi cũng không mời ai, tôi tự cúng. Trong cuộc sống, chúng ta đều vì mình nhưng Phật Bồ Tát đều vì tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta vì chúng ta mà vãng sanh, chúng ta vì chúng ta mà thành Phật thì chúng ta không bao giờ có thể vãng sanh, không bao giờ có thể thành Phật. Chúng ta vì tất cả chúng sanh trong tận hư không khắp pháp giới thì chúng có thể vãng sanh, có thể thành Phật**”. Vãng sanh hay thành Phật chỉ là giai đoạn đầu để bắt đầu cho công cuộc độ sanh vĩ đại.

Hòa Thượng nói: “**Không vì chính mình cầu an lạc chỉ nguyện chúng sanh được lia khổ**”. Nhiều người học Phật nhưng hiểu sai. Họ cho rằng họ phải lo cho việc vãng sanh của mình trước sau đó họ sẽ quay lại độ chúng sanh. Chúng ta vẫn phải độ chúng sanh hữu duyên với chúng ta. “**Kinh Vô Lượng Thọ**” nói: “**Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm**”. “**Tâm Bồ Đề**” chính là tâm phục vụ chúng sanh. Nếu ai cũng lo cho mình vãng sanh thì ai là người thay Phật Bồ Tát, Thánh Hiền cứu giúp chúng sanh. Hòa Thượng Hải Hiền, Hòa Thượng Tịnh Không một đời làm ra biểu pháp “**Dĩ thân diễn giáo, dĩ thân tác giáo**” cho chúng ta. Cuộc đời các Ngài đều là “**Tự hành hóa tha**”. Cả cuộc đời Hòa Thượng Hải Hiền lao động làm ra hàng ngàn tấn ngũ cốc để cúng dường cho chúng sanh. Ngài tự tại ra đi lưu lại toàn thân xá lợi làm biểu pháp cho chúng sanh!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*